Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΜΕΣΑ στὴν πόλη (στὶς ταράτσες παλιῶν σπιτιῶν) μικρὲς κληματαριὲς εἴτε μὲ κέρινα σταφύλια, εἴτε μὲ σιδερίτες, ποὺ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴ διαδέχονται τὰ πρῶτα. — Ἐπὶ πλέον ὑπάρχουν καὶ κλήματα ἔξω ἀπὸ μερικὲς πόρτες, τὰ ὁποῖα ἔχουν σκαλώσει σὲ μπαλκόνια ἢ ὑπόστεγα. — Δυὸ τρία τέτοια βρίσκονται στὴν ὁδὸ Ἐρισσοῦ (Μαρκᾶτο) καὶ εἶναι γεμάτα ἀπὸ κατακόκκινους σιδερίτες ★ ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΩΝ ΠΛΑΤΕΙΩΝ ἄς... κοπιάζουν λίγο περισσότερο ὅταν παίζουν ἐκεῖ μικοὰ παιδιά. — Καὶ ἂς μὴν ἐπιτρέπουν τὸ ποδοβολητὸ μέσα στὰ κηπάρια. — Αὐτὸ βέβαια εἶναι δουλειὰ πρωτίστως τῶν μαμάδων ἢ τῶν ντελαντάδων. — Ἀλλὰ καλλίτερα ἂς μὴν κάνουμε κουβέντα. — Τὸ πιὸ ἐπικίνδυνο ἀπ' ὅλα καὶ γιὰ τὰ δένδρα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ παιδιὰ εἶναι ἡ ἀναρρίχηση καὶ τὸ κρέμασμα ἀπ' τὰ κλαδιά. — Συνεπῶς... φύλακες γρηγορεῖτε.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Πρὸς ἀρχιερεῖς

ΔΕΝ θὰ διαφωνήσω μὲ ἐκείνους τοὺς κύκλους τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ ἀμφισβητοῦν τὶς καλὲς προθέσεις μερικῶν ἀπὸ τοὺς φέροντες στὴ δημοσιότητα σκάνδαλα ἀρχιερέων καὶ ἄλλων ἀνωτέρων κληρικῶν.

Καὶ μπορῶ ἀκόμη νὰ προσχωρήσω στὴν ἄποψη ὅτι πρόκειται γιὰ συστηματικὴ ἐκστρατεία διασκεδάσεως τοῦ κύρους τῆς Ὀρθοδοξίας γιὰ εὐνοήτους λόγους. Ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα εἶναι: Ὑπάρχει τρόπος, ἰδιαίτερα στὴν ἐποχή μας, στὴν ἐποχὴ μιᾶς ἀδυσώπητης δημοσιότητος καὶ καταλύσεως τῶν στεγανῶν νὰ διατηρεῖ ἡ αἴγλη καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ἐκκλησίας (χάριν καὶ τῆς Ἐθνικῆς σκοπιμότητος) μὲ συγκάλυψη τῶν κακῶν της πλευρῶν;

Τὴν ἀπάντηση τὴν ἔχει δώσει ὁ ἴδιος ὁ Ἱδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας: «Οὐ δύναται πόλις κρυβεῖναι ἐπάνω ὄρους κειμένη». Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ παρομοίωση (ὅπως καὶ ἐκεῖνα τὰ φοβερά «Οὐαί» κατὰ τῶν Φαρισαίων ὑποκριτῶν) ἀφοροῦσε τὸν τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ἔπρεπε νὰ ζοῦν οἱ πνευματικοὶ πατέρες γιὰ νὰ ἀποκτήσουν μὲ τὸ κακὸ προσωπικό τους παράδειγμα ὁλόκληρο τὸ σκάφος στὸ βυθό.

Παρόμοια ἀπάντηση ὑπάρχει, καὶ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Καὶ ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ τελευταία εἶναι πιὸ κατάλληλη γιὰ ὅσους ἄλλους κάπως ἰσχυρίζονται ὅτι ἀδικοῦνται καὶ συκοφαντοῦνται. Καὶ γιατί:

Κάποτε ὁ προφήτης Ἰωνᾶς, ἀφοῦ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ ἄμωμος καὶ ἀληθινὸ θεόπνευστος ταξίδευε μὲ πλοῖο πρὸς τὴν Νινευί «τὴν πόλιν τῶν μεγάλων». Καὶ ἐγένετο κλῦδων μέγας. Τριανταμία φοβερὴ ποὺ ἀπειλοῦσε πλῆθος ψυχῶν. Τὸ κακὸ ἀποδόθηκε στὶς ἁμαρτίες κάποιου ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες. Ὁ δὲ κλῆρος ἔπεσε στὸν Ἰωνᾶ. Στὸν ἀθῶο τῶν ἀθώων. Κι' ἐκεῖνος προσευχήθηκε καὶ ἔπεσε στὴ θάλασσα μιὰ κι' αὐτὸ ἦταν τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου...

Σήμερα ὅμως ἀρνοῦνται νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας ὅσοι, δικαίως ἢ ἀδίκως ἔχουν σκανδαλίσει τὸ πλήρωμα. Ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι ποὺ μόνο νὰ κλείσουν καταφέρνουν περὶ συκοφαντίας καὶ σκευωρίας μιὰ καὶ ὑπάρχουν ἀνακριτικὰ ἔγγραφα ἀλλὰ καὶ ἀποφάσεις. Καὶ ἀπὸ ὅλη τὴν ἐκκλησιαστική τους Παιδεία καὶ θεολογία, ἀπὸ ὅλη τὴν ἐνασχόλησή τους μὲ τὰ ἱερὰ κείμενα θυμοῦνται καὶ ἐπικαλοῦνται, ἕνα μόνο: «Ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω»... Τὸ διατυπώνει πρῶτος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφεὶμ ποὺ ἦταν καὶ ὁ πρῶτος ποὺ ἔδωσε «τὴ γραμμή» ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους ὑποκινοῦν τὸν κατήγορόν.

Εἶπε καὶ στὴν ἀρχὴ ὅτι δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ διαφωνήσω μὲ τὴ διαπίστωση. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν μακαριώτατε νὰ πιστεύετε ὅτι ἀεδομένων τέτοιων σαταν[illegible] ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους μπορεῖτε νὰ κρατᾶτε μυστικὰ ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες καὶ ἀπὸ τὸν κόσμο (ἔστω ἀπ' ὅσους καλοθελητές) τὰ ὅσα ἀρνοῦνται νὰ ὑπάρχουν στὶς δικογραφίες ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν σας. Ἐκείνων ποὺ ὄχι μόνο βίον ἐνάρετον δὲν μπόρεσαν νὰ ζήσουν ἀλλὰ οὔτε κἀν φρόντισαν νὰ τηροῦν τὰ προσήκοντα, ἀκόμη καὶ ὅσα προσχήματα φροντίζει νὰ ἔχει ὁ καθένας χωρὶς νὰ εἶναι καὶ δεσπότης γιὰ τὴ διάπραξη τέτοιων ἀκολασιῶν;

Καὶ τί θὰ γίνει ἀπὸ ἐδῶ κι' ἐμπρός; Θὰ συνεχίσετε τὴν ἀφελῆ (ἢ μᾶλλον κουτοπόνηρη) τακτικὴ τοῦ «ἀφῆστε τους νὰ γράφουν, θὰ κουρασθοῦν καὶ θὰ ξεχασθοῦν»; Ἢ θὰ πετάξετε ἔξω ἀπὸ τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνους ποὺ προκαλοῦν «κλύδωνα μέγαν»;

Ἢ θὰ ἐπιχειρεῖτε ἀκόμη πιὸ κουτοὺς ἀντιπερισπασμοὺς βάλλοντες ἐναντίον τῶν Χιλιαστῶν, καὶ τῶν ἀμβλώσεων, γιὰ νὰ μπορεῖτε ἐπὶ πλέον νὰ ἰσχυρίζεσθε ὅτι δῆθεν ἀκριβῶς γι' αὐτὸ τὸ λόγο σᾶς κατατρέχουν οἱ Ἰεχωβάδες καὶ οἱ μασσῶνοι; Κι' ἂν αὐτὰ δὲν εἶναι κουτοπονηρίες, πῶς διανοεῖσθε ὅτι τούτη τὴν ἐποχὴ τοῦ μεγάλου σκανδαλισμοῦ μας διαθέτετε τὸ ἀναγκαῖο ἠθικὸ κῦρος καὶ τὴν πειθὼ γιὰ τέτοιες ὄντως ἀπουδαῖες ἐκστρατεῖες;

Δὲν ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι ἡ ἀνυποληψία καὶ ἡ ἀηδία μας γιὰ τοὺς σκανδαλοποιοὺς «ἁγίους» ἀδελφούς σας, ὑπάρχει κίνδυνος πολὺ σύντομα νὰ μὴν κάνει διάκριση;

Γιατὶ λοιπὸν δὲν ἐκκαθαρίζετε τὴν Ἐκκλησία ἔστω καὶ ἀπὸ δυὸ τρεῖς δεσποτάδες, ποὺ ὄχι μόνο τὴν ἐξῶθεν καλὴ μαρτυρία, ἔχουν χάσει πιά, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσωθεν, μὲ ἐπίσημες ἀνακρίσεις καὶ ἀνάλογες προτάσεις (ὅπως ἐκείνη τοῦ κ. Νικοδήμου γιὰ τὸν Ἠλείας;). Ἢ ἔστω γιατὶ δὲν τοὺς ὑποδεικνύετε νὰ «θυσιασθοῦν» — ὅπως ὁ Ἰωνᾶς — χάριν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους;

Νὰ ὑποθέσουμε ὅτι τούτη ἡ τόσο ἐφεκτικὴ στάση τῆς Συνόδου, εἶναι προϊὸν ἐπιεικείας ἢ ἀκρισίας καὶ ἀνευθυνότητος; Ἢ ὑπαγορεύεται ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ λέμε ὅτι κάνει τὴν ἀνάγκη φιλοτιμία;

Καὶ ποιὰ ἀκριβῶς μπορεῖ νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ἀνάγκη ἴσως νὰ ἔχει σχέση μὲ τὴν ὑπόμνηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὅτι «οὐδεὶς ἀναμάρτητος;».

Ὅπως, ὅμως κι' ἂν σκέπτονται οἱ ἀρχιερεῖς ἂς εἶναι βέβαιοι γιὰ ἕνα πρᾶγμα:

Ὅτι δὲν εἶναι πολὺ φτηνὴ προσπάθεια καλύψεώς τους μὲ τὸ δίλημμα ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ δημιουργήσουν στὶς συνειδήσεις τῶν Ἑλλήνων. Δίλημμα γιὰ τὸ ὂν τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους ἐπιτρέπει νὰ διασύρεται καὶ νὰ ἀποδυναμώνεται ἠθικὰ ἡ Ἐκκλησία ποὺ ἀναμφισβήτητα ἀποτελεῖ σοβαρὸ στήριγμα τοῦ Γένους. Ἀκριβῶς ἐπειδὴ αὐτὸ τελευταῖο εἶναι ἀλήθεια ἡ κάθαρση πρέπει νὰ γίνει.

Ἀξίες σὰν τὴν θρησκεία καὶ τὴν Ἐκκλησία, πρέπει νὰ διαφυλάσσονται μὲ ἀνάλογη βαρύτητα καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνση καὶ ὄχι νὰ γίνονται ἀσπίδα γιὰ τὴν προστασία τῆς φαυλότητος.

ΠΑΝ

Νὰ τὰ παίρνουν ...χαλάλι

ΠΟΛΥ σωστὰ ὁ Σύλλογος Εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου μὲ προσωπικὴ παράσταση τοῦ προέδρου του κ. Διον. Κολαΐτη, στὸν Ὑπουργὸ Δικαιοσύνης, ἐπανέρχεται στὸ αἴτημα τῆς ἐξομοιώσεως Κέντρου καὶ Ἐπαρχιῶν ὡς πρὸς τὴν ὑποχρεωτικὴ παράσταση δικηγόρων κατὰ τὴ σύνταξη συμβολαίων.

Γιατὶ στὸ κάτω, κάτω ἔτσι κι' ἀλλοιῶς οἱ δικηγόροι βάσει νόμου πλέον εἰσπράττουν τὰ ποσοστά τους ἀπὸ τὶς συμβολαιογραφικὲς πράξεις μέσῳ τοῦ ταμείου τους. Γιατὶ λοιπὸν νὰ μὴν παρευρίσκονται ὥστε νὰ τὰ πέρνουν ὄχι μόνο περισσότερα, ἀλλὰ καὶ... χαλάλι;

Ἀήθεις συνωνυμίες

ΑΠΟ τὰ πιὸ φημισμένα μέντιουμ τῆς Ἀθήνας (ὅπως τουλάχιστον ἀναφέρει ἡ σχετικὴ διαφήμιση) εἶναι καὶ ἡ ...Μαντὼ Μαυρογένους, ἡ ὁποία ἐκτὸς τῶν ἄλλων κάνει πλήρη ἀνάλυση τοῦ ὑποσυνειδήτου καὶ προλέγει τὰ πάντα στοὺς πελάτες της.

Ἔτσι ἕνα ἔνδοξο ὄνομα τοῦ παρελθόντος, χάρις σὲ μιὰ περίεργη καὶ σχεδὸν ἀήθη σύμπτωση ἐμφανίζεται ...παραδόξως καὶ σὰν μπούσουλας τοῦ μέλλοντος...

Ἐπιλογὲς

ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ στὴν «Πρωϊνὴ Ἐλευθεροτυπία»:

«...Τὰ ἀποτελέσματα τῶν προσφάτων δημοτικῶν ἐκλογῶν, θὰ πρέπει νὰ ἔχουν προβληματίσει τὴν ἀντιπολίτευση. Ἦρθε τώρα ἡ στιγμὴ νὰ διακηρύξει τὰ ΠΑΣΟΚ: Μέτωπα τέλος...».

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ «Σοσιαλιστικὴ Πορεία» σὲ ἄρθρο της γράφει μεταξὺ ἄλλων:

«Γιὰ τὴν ἀντιπαράθεση ΚΚΕ καὶ ΠΑΣΟΚ ποὺ καλῶς ἢ κακῶς ἀποτέλεσε τὸ δεύτερο χαρακτηριστικὸ τῶν ἐκλογῶν εἶναι δύσκολο νὰ ἔχει κανεὶς ὁλοκληρωμένη εἰκόνα... Ὅμως τὸ κυρίαρχο σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση δὲν εἶναι τὸ ποιὸς πῆρε τὰ περισσότερα κουκιά, ἀλλὰ ἀκριβῶς τὸ ὅτι ἔγινε αὐτὴ ἡ ἀντιπαράθεση γιὰ νὰ κερδηθοῦν μικρὰ κομματικὰ ὀφέλη...».

Συμπαράσταση

ΑΡΚΕΤΟΙ ἀπ' τοὺς νεοεκλεγέντες δημάρχους τῆς «Δημοκρατικῆς Συνεργασίας» τάσσονται ἀλληλέγγυοι στὸ δήμαρχο Περιστερίου κ. Δημ. Φωτόπουλο στὸν ὁποῖο ἐπεβλήθη ποινὴ ἀφύλιας ἀπ' τὸ νομάρχη Ἀττικῆς ἐπειδὴ ἀφίχλασε μὲ τὴ σημαία τοῦ ΕΛΑΣ στὴν ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Ἀνάμεσα στοὺς δημάρχους αὐτοὺς ποὺ ἔκαμαν καὶ σχετικὲς δηλώσεις εἶναι τῆς Καισαριανῆς, τοῦ Γαλατσίου, τῆς Ἐλευσίνας, τοῦ Ἀγρινίου, τῆς Ἀγίας Βαρβάρας κ.ἄ.

Νέα ἀπὸ τὴν «ΗΧΩ»

ΟΠΩΣ γράφει στὸ τελευταῖο φύλλο της ἡ «Ἑλληνικὴ Ἠχώ» (ποὺ ἐκδίδει ὁ φίλος μας κ. Τάκης Γουρνᾶς στὴν Κολωνία):

Οἱ ἀλλοδαποὶ ἐργαζόμενοι ἔχουν σύμφωνα μὲ τὴν βασικὴ ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, τὶς ἴδιες ἀξιώσεις γιὰ σύνταξη, ὅπως καὶ οἱ Γερμανοὶ συνάδελφοί τους.

Αὐτὸ ἰσχύει ὄχι μόνο γιὰ τὶς συντάξεις ποὺ χορηγοῦν τὰ ἱδρύματα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς ἀντίστοιχες παροχὲς τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ σημαντικὴ αὐτὴ διαπίστωση περιλαμβάνεται σὲ ἀπόφαση τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαστηρίου τῆς πόλεως Ὄλντενμπουργκ, ποὺ ἐκδόθηκε ὕστερα ἀπὸ ἀγωγὴ τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας Ἐργατικῶν Συνδικάτων γιὰ λογαριασμὸ ἑνὸς Ἕλληνα ἐργαζομένου.

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ
Ἡ μακροβιότητα εὑρίσκεται πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὸ πιάτο μας
Πρέπει νὰ τρῶμε λίγο, γιὰ νὰ παρατείνουμε τὴ ζωή μας
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΝ ΦΥΣΙΚΟ ΤΡΟΠΟ ΔΙΑΒΙΩΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙ (Ἰδ. Ὑπ.). Καὶ πάλι τὸ θέμα τῆς μακροζωΐας στὸ προσκήνιο. Αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ μήνυμα ἔρχεται ἀπὸ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Διοικεκριμένοι ἐπιστήμονες, λρὶν λίγες μέρες διακήρυξαν «Οἱ ἄνθρωποι θὰ πρέπει κανονικὰ νὰ ζοῦν γύρω στὰ ἑκατὸ χρόνια χωρὶς νὰ αἰσθάνονται μάλιστα ὅτι ἔχουν παραγεράσει. Οἱ δυνατότητες γι' αὐτὸ ὑπάρχουν σὲ κάθε ἀνθρώπινο ὀργανισμό». Μὲ τὴν ἄποψη αὐτὴ τῶν Σοβιετικῶν ἐπιστημόνων, ποὺ ἑτοιμάζονται τώρα νὰ ἀνακοινώσουν σπουδαῖα νέα πάνω σ' αὐτὸν τὸν τομέα τῆς μακροζωΐας συντάσσονται καὶ πάρα πολλοὶ ἐπιστήμονες, βιολόγοι, γεροντολόγοι καὶ ἄλλων εἰδικοτήτων, ἄνθρωποι, ποὺ ἐσχολοῦνται μὲ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου — τὴν «κολὴ ζωή», ὅπως ἀναφέρουν. Ἡ προσπάθεια ἔγκειται στὸ νὰ ἀνακαλύψει ἢ ἐπιστήμη τὶ εἶναι αὐτό, ποὺ ἐμποδίζει τὸν ἄνθρωπο νὰ γίνει αἰωνόβιος, ἐκτὸς ἐξαιρέσεων, ποὺ προκαλοῦν μάλιστα τὸν θαυμασμὸ τῶν ὑπολοίπων ἀνθρώπων.

Μιὰ διαιτολόγος στὸ Παρίσι, ἡ δεσποινὶς Ἀνριὲτ Μπυσσὼ παρατηρεῖ ἔτι τὸ θέμα τῆς μακροζωΐας, καθ' ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ διατροφή, ἔπαψε πλέον νὰ «ὑπάρχει» ὑπὸ τὴν ἔννοια — δυσαρεστεῖ — ὅτι δὲν ὑπάρχει παράλληλα διατροφὴ πληθυσμῶν κατάλληλη νὰ βοηθήσει τὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμὸ νὰ παρατείνει τὴ ζωτικότητα καὶ τὴ νεανικότητά του. «Ὅλα τὰ τρόφιμα εἶναι ἐπικίνδυνα γιὰ τὸν ἄνθρωπο — λέει ἡ γνωστὴ αὐτὴ Γαλλίδα διαιτολόγος — καὶ δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει προοπτικὴ ὅτι θὰ ἐπανέλθουμε στὶς φυσικὲς τροφές, μιὰ καὶ αὐτὸ θεωρεῖται ἐξ ἀντικειμένου ἀδύνατο λόγω τῆς ἐλλείψεώς τους. Μερικοὶ πελάτες μου μὲ ρωτοῦν ἂν ὑπάρχει πραγματικὰ κάτι ποὺ νὰ μποροῦν νὰ τὸ φάνε ἄφοβα. Ὁμολογῶ πὼς βρίσκομαι σὲ δύσκολη θέση ν' ἀπαντήσω «ναί, ὑπάρχει». Γιατὶ φοβᾶμαι πὼς δὲν ὑπάρχει».

Ἴσως ἡ δεσποινὶς Μπυσσὼ νὰ ὑπερβάλει σκόπιμα, γιὰ νὰ ἐπιβάλει τὸ διαιτολόγιό της στοὺς πελάτες της. Ἀλλὰ ἡ πραγματικότητα δὲν βρίσκεται καὶ πολὺ μακρυά. Ἂς ἀκούσουμε τὶ λέει ἕνας ἄλλος ἐπιστήμονας, περισσότερο εἰδικευμένος στὸ θέμα τῶν τροφίμων καὶ τῆς διατροφῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ. Εἶναι ὁ δόκτωρ Μισὲλ Ἀργκουσόν, ἐρευνητὴς ἐπὶ πολλὰ χρόνια τῶν ἀποτελεσμάτων διαφόρων τρόπων διατροφῆς. Διατηρεῖ κλινικὴ σ' ἕνα προάστιο τοῦ Παρισιοῦ καὶ ἡ μόνιμη συμβουλὴ ποὺ δίνει στοὺς ἀσθενεῖς του, εἶναι «Ἐλέγχετε κάθε εἴδους τρόφιμα ποὺ χρησιμοποιεῖτε στὴ διατροφή σας. Ὅσο ἀβλαβὲς καὶ ἀθῶο κι' ἂν φαίνεται, μπορεῖ νὰ κρύβει κινδύνους.

Μὲ τὶ συμβαίνει, λοιπόν; Ὅταν οἱ γιατροί, στὶς ἴδιες τὶς κλινικές τους συμβουλεύουν, τοὺς ἀσθενεῖς νὰ προσέχουν αὐτὸ ποὺ τοὺς δίνουνε νὰ φᾶνε, ποιὰ εἶναι ἡ κατάσταση ἀλλοῦ, στὰ ἐστιατόρια, στὶς ἀγορές, στὰ σπίτια;

Στὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης καὶ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, γίνονται συνεχεῖς ἔρευνες γιὰ τὴν ποιότητα τῆς τροφῆς καὶ τὰ προϊόντα, ποὺ καταναλίσκουν οἱ ἄνθρωποι. Σταθερὴ διαπίστωση, ποὺ ἐπαναλαμβάνεται μὲ συνεχῆς «καλπάζοντα» ρυθμό, εἶναι ὅτι ἡ ποιότητα τῶν προϊόντων διατροφῆς ἔχει χειροτερέψει τὰ τελευταῖα χρόνια πάρα πολὺ καὶ ὅτι διαρκῶς ὁλοένα παραπονοῦνται γιὰ ἔλλειψη τροφίμων καλῆς ποιότητος. Ἡ κονσερβοποίηση, ἔχει γενικευθεῖ πλέον καὶ κάθε μέρα καὶ περισσότερο οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ τρέφονται ἀπὸ «κουτιά» καὶ ὄχι μὲ τὸν φυσικὸ τρόπο τοῦ παρελθόντος, μὲ τὶς νωπὲς δηλαδὴ καὶ φυσικές, ἀλλὰ καὶ ἀνόθευτες τροφές.

Τὸ θέμα αὐτὸ ἀπασχολεῖ μιὰ μεγάλη κλίμακα, ἐπιστημόνων, γιατρῶν, διαιτολόγων, γεροντολόγων, παθολόγων, βιολόγων Καὶ κάθε φορὰ, ἡ ἀπάντηση εἶναι ἄλλων. Κάθε λίγο τίθεται τὸ ἐρώτημα: «Ξέρουμε τὶ τρῶμε;». Καὶ κάθε φορὰ ἡ ἀπάντηση ἡ ἴδια: «Ὄχι, δὲν ξέρουμε, τὶ τρῶμε». Καὶ δὲν εἶναι μόνο τὸ ὅτι δὲν ξέρουμε τὶ εἶναι, τὶ περιέχει, πῶς παρασκευάζεται αὐτὸ ποὺ τρῶμε, ἀλλὰ καὶ στὶς περιπτώσεις ποὺ μποροῦσε νὰ τὸ ξέρουμε, τότε γίνεται ἕνα ἄλλο κακὸ τρῶμε ἀσυλλόγιστα, τρῶμε «λάθος». Αὐτὸς ὁ συνδυασμὸς τῆς «λάθος διστροφῆς», εἶναι οἱ δύο βασικότεροι παράγοντες ποὺ ὑποσκάπτουν τὴν ὑγεία μας καὶ μᾶς ὁδηγοῦν ὁλοταχῶς στὰ γεράματα — πολλὲς φορὲς μάλιστα στὸν τάφο πρὶν προλάβουμε νὰ ποῦμε ὅτι γεράσαμε...

Ἔτσι, πηγαίνοντας ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο ἀπὸ ἀπόψεως διατροφῆς, φέρνουμε τὸν ὀργανισμό μας μπροστὰ σὲ σοβαρὰ προβλήματα, σὲ «ἀδιέξοδα» καὶ τὸν φθείρουμε ἀνεπανόρθωτα. Καὶ, δὲν εἶναι καθόλου ὑπερβολικό, αὐτὸ ποὺ εἶπε κάποιος γιατρὸς καὶ ποὺ ἔχει γίνει «σλόγκαν» στὶς ἔρευνες ὅλων τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τῆς διατροφῆς «Σκάβουμε τὸ λάκο μας μὲ τὰ δόντια μας»... Θέλουμε νὰ ζήσουμε πολλὰ χρόνια, νὰ γίνουμε αἰωνόβιοι, ἀλλὰ ὁ Ρῶσσος δρ. Ντιμίτρι Τσεμποτάρεφ, διευθυντὴς τοῦ γεροντολογικοῦ ἰνστιτούτου τοῦ Κιέβου, τονίζει ἐμφαντικὰ τὸ ρόλο τῆς διατροφῆς καὶ τὶς ὀλέθριες συνέπειες σὰν αὐτὴ δὲν εἶναι σωστὴ καὶ σχολαστική. Ἡ κατασκευὴ τῆς ποιότητας τῶν τροφίμων ποὺ ἐπέβαλε στὶς σύγχρονες κοινωνίες ἡ τεχνολογία καὶ ἡ ἀνάγκη παραγωγῆς περισσότερων προϊόντων μὲ τεχνητὲς μεθόδους, εἶναι, κατὰ τὸν Σοβιετικὸ καθηγητή, μέγας ἀνασταλτικὸς παράγοντας τῆς παραστάσεως τοῦ μέσου ὅρου ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

ΜΑ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΤΡΩΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ;

Ὅλα τὰ πορίσματα τῶν εἰδικῶν διαιτολόγων, γεροντολόγων ὑγιεινολόγων, βιολόγων καὶ ὅσων ἀκόμη ἐπιστημόνων ἐρευνοῦν τὰ ζητήματα τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου σὲ σχέση κυρίως μὲ τὴ διατροφὴ του καὶ τὴ φυσικὴ ζωή του, συγκλίνουν σὲ μιὰ ἄποψη ἀν κανεὶς ἐρευνήσει τὸν ὅρο «ἀσφαλὴς τροφὴ» αὐστηρά, τότε ἴσως νὰ μὴ βρεῖ κανένα τρόφιμο, ποὺ νὰ μὴν κρύβει κάποιον σοβαρὸ ἢ ὄχι κίνδυνο γιὰ τὴν ὑγεία μας. Τὰ ζιζανιοκτόνα συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐντομοκτόνων, ἔχουν γεμίσει ὅλο τὸ περιβάλλον μας, ἀφοῦ χρησιμοποιοῦνται σὲ τρομερὰ εὐρεῖς ἔκταση. Ἂν πάρουμε σὰν δεδομένα, ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἀποφεύγουμε σὰν καρκινογόνα (μερικὰ ἔχουν ἀπαγορευθεῖ ἤδη γι' αὐτὸ τὸ λόγο), τότε δὲν θὰ πρέπει νὰ τρῶμε τίποτε, ποὺ φυτρώνει.

Οἱ «παχυντικὲς ὁρμόνες», ἕνα ἄλλο ἐπικίνδυνο στοιχεῖο τοῦ σύγχρονου κόσμου. Πρόκειται, γιὰ τὶς ὁρμόνες, ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν πάχυνση τῶν ζώων. Τὸ κρέας, λοιπόν, εἶναι «ὕποπτο», γιατὶ τὰ ζῶα παχαίνουν μὲ ὁρμόνες, ποὺ ἀποδεδειγμένα στοὺς ποντικοὺς, προκαλοῦν καρκίνο. Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ψάρια δὲν εἶναι διαφορετικὴ ἡ κατάσταση, ἀφοῦ εἶναι γνωστὴ ἡ δραματικὴ ἔκταση τῆς μόλυνσης τῶν θαλασσῶν. Ἀσφαλεῖς τροφὲς στὴν ἐποχή μας δὲν ὑπάρχουν, λένε πολλοὶ εἰδικοί. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ τρομοκρατεῖται ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς τροφὲς μπορεῖ νὰ βρεθοῦν ὑποπτες οὐσίες, ποὺ πειραματικὰ (σὲ συνθῆκες πειραμάτων) ἀποδείχνονται, ἀκόμη καὶ καρκινογόνες. Ὅλες αὐτὲς οἱ οὐσίες ὑπάρχουν σὲ ἀπειροελάχιστες ποσότητες καὶ ἀναφέρονται κυρίως στὰ διάφορα «πρόσθετα» τῶν τροφίμων. Εἶναι δηλαδή, κατὰ ὁρισμένους ἐπιστήμονες, ζήτημα ἀναλογίας τῶν διαφόρων τροφῶν ποὺ χρησιμοποιεῖ κανείς. Ἀλλὰ τὶ πρέπει νὰ τρῶμε; Αὐτὸ εἶναι θέμα, ποὺ ποτὲ μέχρι σήμερα δὲν ἔχει ξεκαθαρισθεῖ. Οἱ γιατροὶ τῶν ἐργαστηρίων, οἱ ἐρευνητές, αὐτοὶ ποὺ κάνουν τὰ πειράματα μὲ τὶς διάφορες τροφὲς, πάνω σὲ ζῶα, θεωροῦν ὅτι κάθε εἶδος τροφίμου, ποὺ δὲν εἶναι ἀπόλυτα φυσικό, ἀγνό, ἀνόθευτο, ἀπαλλαγμένο ἀπὸ τὰ χημικὰ πρόσθετα, χρωστικὰ, κ.λ.π. εἶναι ἐπικίνδυνο γιὰ τὸν ὀργανισμό.

Πραγματικότητα ἢ "ὄνειρο" εἶναι οἱ ἰπτάμενοι δίσκοι;

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Πολλοὶ ἔχουν ἀναφέρει ὅτι ἔχουν δεῖ ἄγνωστης ταυτότητας ἰπτάμενα ἀντικείμενα. Ἐλάχιστοι, ὅμως, ἔχουν ἰσχυριστεῖ ὅτι τοὺς ἀπήγαγαν ὄντα ἀπὸ τὸ Διάστημα. Ἀνάμεσα σ' αὐτούς, εἶναι ὁ Μπάρνεϋ καὶ ἡ Μπέτυ Χίλλ, ποὺ τὸ 1961, ἐνῷ γύριζαν ἀπὸ τὶς διακοπές, ἤρθαν ἀντιμέτωποι μ' ἕνα ἰπτάμενο ἀντικείμενο ποὺ οἱ ἐπιβάτες του τοὺς ἀπήγαγαν καὶ τοὺς ὑπέβαλαν σὲ ἰατρικὴ ἐξέταση.

Ὁρισμένα στοιχεῖα συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς αὐθεντικότητας τῆς περιπέτειας τῶν Χίλλ. Τὸ ζευγάρι δὲν θυμόταν τίποτε γιὰ τὴν ἀπαγωγή του. Ὅλη ἡ περιπέτεια ποὺ ἔζησαν ἦρθε στὴν ἐπιφάνεια, ἀφοῦ πρῶτα οἱ Χίλλ ὑποβλήθηκαν σὲ ὕπνωση. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ φαίνεται νὰ ἀποκλείει τὸ ἐνδεχόμενο κάθε ἠθελημένης ἀπάτης. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὕπνωσης, οἱ Χίλλ σχεδίασαν ἕναν «ἀστρικὸ χάρτη», ποὺ στὴ συνέχεια ἐξετάστηκε ἀπὸ εἰδικοὺς, ποὺ προσπάθησαν νὰ ἐντοπίσουν τὸ ἡλιακὸ σύστημα, ὅπου ἀνήκε ὁ πλανήτης τῶν «ἀπαγωγέων».

Μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων, ἡ ἀπαγωγὴ τῶν Χίλλ ἀπὸ ἕνα ἰπτάμενο ἀντικείμενο ἄγνωστης ταυτότητας, θεωρήθηκε κλασικὴ περίπτωση στενῆς ἐπαφῆς τρίτου τύπου.

ΔΕΝ ΠΕΙΘΟΥΝ...

Πάντως, τὸ γεγονὸς αὐτὸ (καὶ ἄλλα παρόμοια ποὺ ἔχουν ἀναφερθεῖ ἀπὸ τότε), δὲν πείθει πολλοὺς ἐπιστήμονες γιὰ τὴν ὕπαρξη τῶν ἐξωγήϊνων ἰπτάμενων ἀντικειμένων. Καὶ ἐξηγοῦν τὸ γιατί: ἡ μέθοδος τῆς ὑπνώσεως εἶναι ἕνα χρήσιμο ὄργανο γιὰ τὴν ψυχανάλυση καὶ ἐφαρμόζεται μὲ ἐπιτυχία ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, σὰν ἀνακριτικὴ μέθοδος. Οἱ ἀμάρτυρες μποροῦν νὰ θυμηθοῦν λεπτομέρειες γιὰ